

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

7. ČERVENCE 2013

Z obsahu:

O církvi

jako Kristově Těle

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 19. června 2013

- strana 2 -

Na slovíčko

- strana 4 -

Franziscina

neochvějná láska

Vdova blahoslaveného
Franze Jägerstättera
zemřela stoletá

- strana 5 -

Svatý archanděl Michael

ochraňuje tuto

požehnanou zahradu

- strana 7 -

Katechismus andělů (29)

Benediktini

z Le Barroux pod vedením

Dom Gérarda

- strana 8 -

Svatý Josef

v Římském misálu

- strana 9 -

Svoboda náboženství je ohrožena na celém světě

Ochrana pronásledova-
ných křesťanů

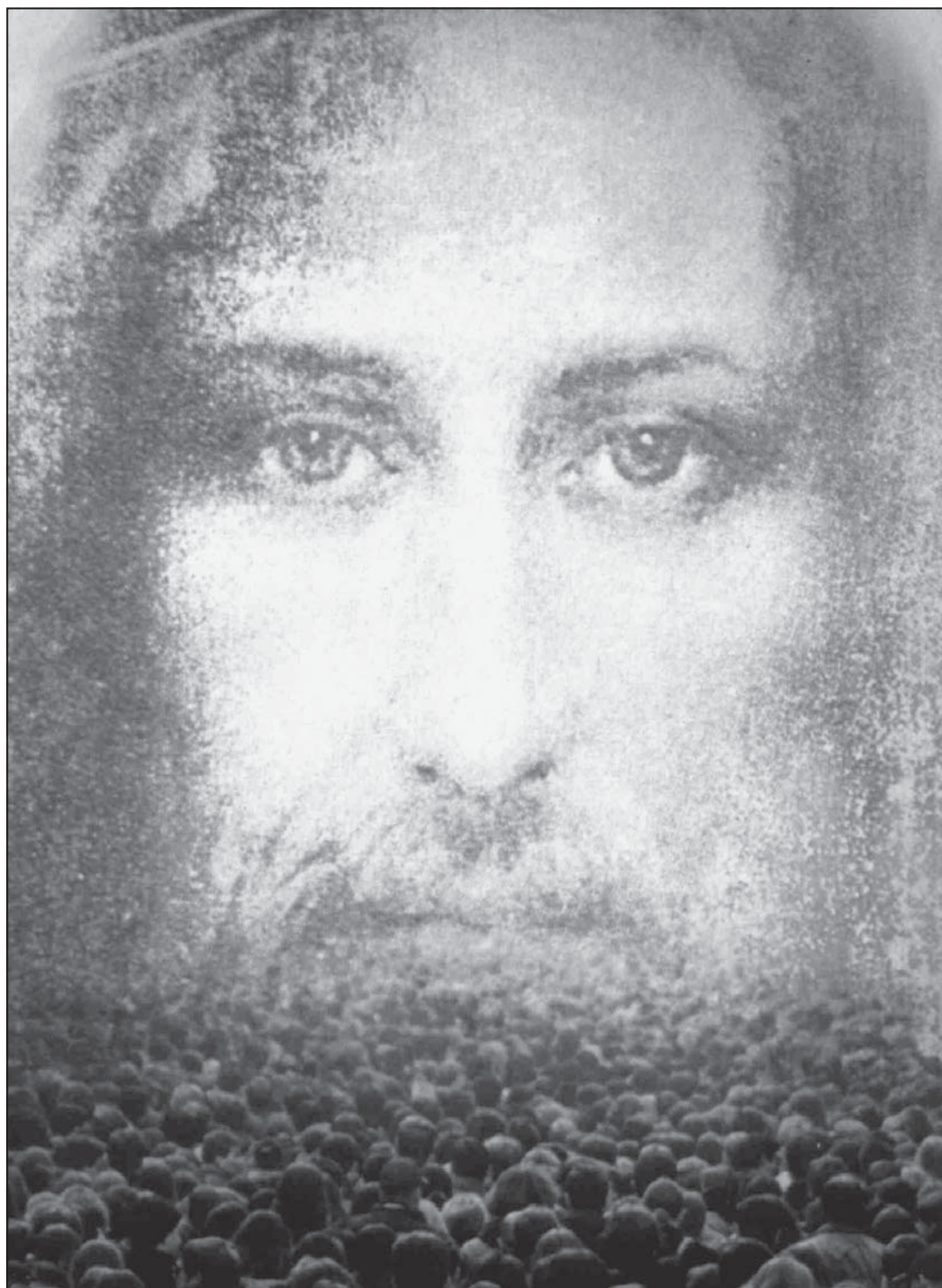
je dramaticky naléhavá

- strana 10 -

Propagandou

proti církvi (3)

- strana 12 -

Editorial

Svět potřebuje církev a svědky víry v Boha, který daruje člověku pokoj a spásu duše. Tak bychom mohli shrnout poselství tohoto čísla Světla.

Církev má jeden zcela zásadní rys – je založená Božím Synem. Není dílem lidským, ale Božím. Proto ji nelze v dějinách spásy ničím nahradit, žádnou institucí či společenstvím. A i když je složená z hříšníků, je svatá – člověk jako jednotlivec nemusí být svatý, ale církev jako Kristovo „živé Tělo“ – jak říká papež František – svatá opravdu je. Vyznáváme to i v Krédu: Věřím v jednu, svatou... Církev.

Je velmi smutné, že nejen v minulosti (str. 12), ale i v 21. století existují od Boha odloučení lidé, kteří chtějí křesťanství odstranit ze světa. V souhrnné zprávě o dnešním pronásledování křesťanů (str. 10) se nám nabízí obraz vítězství Zlého. Jistě, satan se může chlubit mnohými vítězstvími, ale můžeme také vidět, že je často poražen – opět důkaz Boží přítomnosti i dnes mezi námi. Nezoufejme, ale věrme – v Boží moc, spravedlnost a lásku vítězně přesahující tento svět. Zlo však nesmíme nikdy podcenit a zapomínat na ně – neznat a nepoznat je, to může vést k velkým škodám na lidské duši. Ale budeme-li sjednoceni s Bohem a s jeho Církví, pak nemusíme mít strach z toho, že by zlo nabylo nad námi moci. Jedno je třeba – neustáváme čerpat z pokladů Boží milosti, které se nám nabízejí ve svátostech, modlitbě, Písmu svatém, andělech...

Nádherným svědectvím o Božím působení v životě člověka, který se nechá Jím vést, je manželství Franze a Franzisky Jägerstätterových (str. 5). Tam, kde se člověk naplno otevře Božímu vedení, dějí se úžasné věci. Ale vyžaduje to celého člověka...

V těchto dnech mnohé farnosti prožívají radostné slavení primiční mše svaté. Když slyšíme prosby o modlitbu za novokněze, za ostatní kněze a biskupy, papeže, není to jen zbožná fráze. Vzájemná modlitba je aktuální nutností, aby všechny údy Těla Kristova mohly obstát ve zkouškách, kterými se satan snaží odloučit zbožné duše od Boha. Kněží potřebují naše modlitby, církev není záležitostí jednotlivce, ale je společenstvím Božího lidu. Důležité je – „Božího“, to zavazuje křesťany i Boha samotného: Křesťany, aby se naučili rozlišovat, co je dobré, Bohem chtěné, od toho, co je zlé, od Boha odvádějící. Boha, aby svůj lid neopustil – a víme, že neopustí.

Daniel Dehner

O církvi jako Kristově Těle

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 19. června 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry. Dnes se zastavím u dalšího výrazu, kterým Druhý vatikánský koncil popisuje povahu církve, tedy Těla. Koncil říká, že církev je Kristovo Tělo (srov. *Lumen gentium*, 7).

Chtěl bych začít u textu ze Skutků apoštolů, který dobře známe, totiž u epizody obrácení Šavla, který přijme jméno Pavel, jednoho z největších evangelizátorů (srov. Sk 9,4-5). Šavel byl pronásledovatelem křesťanů, avšak na cestě vedoucí do Damašku jej jednou nečekaně obklopilo světlo z nebe, padl na zem a uslyšel hlas, který jej oslovil: „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?“ Zeptal se jej: „Kdo jsi, Pane?“ A onen hlas mu odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.“ (v. 3-5) Tato zkušenost svatého Pavla nám říká, jak hluboké sjednocení existuje mezi námi křesťany a samotným Kristem. Když Ježíš vstoupil na nebe, nenechal nás jako sirotky, ale darem Ducha Svatého se sjednocení s Ním stalo ještě intenzivnější. Druhý vatikánský koncil říká o Ježíši, že „když udělil svého Ducha bratřím povoláním ze všech národů, vytvořil z nich tajemným způsobem své Tělo“ (*Lumen gentium*, 7).

Obraz těla nám pomáhá pochopit toto hluboké spojení církve a Krista, které svatý Pavel rozvinul zvláště v prvním listu Korinťanům (srov. kap. 12). Tělo nás především odkazuje na živou realitu. Církev není nějakým dobročinným, kulturním či politickým sdružením, nýbrž živým Tělem, které putuje a působí v dějinách. A toto Tělo má hlavu, Ježíše, která je vede, živí a nese. Tento bod bych rád zdůraznil: odděluje-li se hlava od ostatního těla, nemůže celá osoba přežít. Tak je tomu v církvi: musíme být stále intenzivněji spojeni s Ježíšem. Ale nejenom to. Jako je v nějakém těle důležité, aby tělem kolovala životní míza, tak musíme dovolit Ježíši, aby v nás působil, jeho slovo nás vedlo, jeho eucharistická přítomnost nás živila, oduševňovala a jeho láska aby dávala sílu naší lásce k bližním. A to ustavičně! Vždycky!

Drazí bratři a sestry, zůstávejme sjednoceni s Ježíšem, důvěřujme Mu, orientujme svůj život podle jeho evangelia, živme se každodenní modlitbou, nasloucháním Božímu Slovu a účastí na svátostech.

A nyní k druhému aspektu církve jakožto Kristova Těla. Svatý Pavel praví, že stejně jako lidské údy tvoří i přes svoji odlišnost jediné tělo, tak jsme my všichni pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo (srov. 1 Kor 12,12-13). V církvi tedy existuje rozmanitost, různost poslání a funkcí; není to povrchní jednotvárnost, nýbrž bohatství darů, které uděluje Duch Svatý. Existuje však společenství a jednota. Všichni jsou ve vzájemném vztahu a všichni tvoří dohromady jediné živoucí tělo hluboce spojené s Kristem. Dobře si zapamatujme: být součástí církve znamená být sjednoceni s Kristem a přijímat od Něho božský život, který nám umožňuje žít jako křesťané, což znamená zůstávat sjednoceni s papežem a biskupy, kteří jsou nástroji jednoty a společenství, a také se učit překonávat personalismy a rozdělení, vzájemně se chápat, uvádět do souladu rozmanitosti a bohatství každého; jedním slovem mít rád více Boha a lidi, kteří jsou blízko, v rodině, ve farnosti, ve sdruženích. Tělo a údy potřebují k životu sjednocení. Jednota je vždycky nadřazena konfliktům! Konflikty, pokud se nevyřeší dobře, oddělují nás vzájemně a oddělují nás od Boha. Konflikt nám může pomoci růst, ale může nás také rozdělit. Nechodme cestou rozdělení a bojů mezi sebou. Budme všichni sjednoceni, se svými odlišnostmi, ale vždycky sjednoceni – taková je Ježíšova cesta. Jednota je nadřazena konfliktům. Jednota je milost, o kterou máme prosit Pána, aby nás osvobodil od pokušení rozdělovat, bojovat mezi sebou, od sobectví a klevet. Kolik jen škod působí klevety, kolik zla! Nikdy nepomlouvati druhé, nikdy! Kolik škod zasazují církvi rozdělení mezi křesťany, stranickosti a přízemní zájmy!

Dokončení na str. 4

Ježíš dnes shromažďuje ty, kteří se stali jeho učedníky, aby jim dal lekci praktického apoštolátu. Je jich tu několik desítek, ale tento počet je nedostačující. Pán sám říká, že jeho žně potřebuje mnohem více dělných rukou. Neměl bys scházet, protože se to týká i tebe. Je tu velký úkol i pro ty, které nepošle hlásat Boží království: mají se naléhavě modlit, aby Pán žně poslal dělníky na svou žně. Každý apoštolát potřebuje pevné zázemí modlitby a obětí. Vyprošuj si především milost Ducha Svatého, abys poznal a nepřeslechl, kde je místo, na kterém tě Pán žně očekává.

Z toho, co dnes uslyšíš, poznáš nejen, o jaké Boží dělníky máš prosit, ale také, jak máš tyto vyvolené posly přijímat ve svém domě a jak se máš o ně postarat: *Dělník má právo na svou mzdu.* Dobrodiní, které prokazuješ poslům evangelia, prokazuješ samému Pánu. Dostane se ti za to od nich hojně požehnání a spočine na tobě Kristův pokoj i milost uzdravení.

Ježíš nijak neskrývá, že poslání hlasatelů evangelia je obtížné a náročné. Nemohou předpokládat, že je všude budou očekávat s otevřenou náručí. Musí počítat i s tím, že se ocitnou v prostředí, které se bude chovat k novému poselství přímo nepřátelsky. V žádném případě nemáš spoléhat na množství slov ani se snažit nějak vemlouvát do lidské přízně. Není tvým posláním uzavírat za cenu falešných ústupků mír mezi vlky a ovce-mi. Pravý *Kristův pokoj* je určen těm, kteří mu sami otevrou své srdce. Ocitneš-li se uprostřed dvou protichůdných světů, mezi kterými není možný smír ani shoda, nejsi kompetentní vybírat z Ježíšova poselství jen to, co by mohlo znít přijatelně pro všechny. Je úkolem hlasatelů, aby šli i *mezi vlky* a přinesli jim celého a nezkruslého Krista, a nikoliv aby si od nich přinesli něco z jejich ducha, který je zcela cizí Božímu království. Nesmíš se proto divit, že u těch, kteří Pána nepřijmou, si máš setřást i prach z nohou. Z celého tvého jednání a vystupování musí být jasné smýšlením, způsobem života a cílem, k němuž směřuješ, že nemáš nic společného s tímto světem a že zcela záměrně dbáš o to, aby nic z jeho ducha na tobě neulpělo. Všechna tvá *chlouba je pouze v kříži našeho Pána Ježíše Krista. Svět pro tebe musí být ukřižován a ty světu.*

Přiblížilo se Boží království

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Posílám vás jako ovce mezi vlky.

Ohlašované Boží království je nesmírný dar. Nehledá svět bez Boha marně svůj pokoj, blaho a radost? Bůh přece nezanevřel na svět. Na ty, kteří přijmou Pánovu zvěst, *se přivalí blaho jako řeka, s ním přijde teprve pravá sláva národů. Jako matka utěšuje svého syna,* tak chce Bůh všechny potěšit, aby se *zaradovala lidská srdce.* Proto se všichni musí zcela jasně, jednoznačně dovědět, že se *přiblížilo Boží království.* To je třeba hlásat vhod i nevhod. Koho nenadchne tak velká láska, toho může přivést k zamyšlení hrozcí trest. Přísný soud, který Pán vyslovil nad zatvrzelými, vynesou ve skutečnosti sami nad sebou tím, že spoléhají jen na sebe a odmítají jeho milost a spásu.

Pán tě však posílá i do míst, o kterých ví, že jsou tam srdce, která hladovějí po Božích darech. Nelam si hlavu tím, zda jich bude mnoho nebo málo. I když se bude někdy zdát, že apoštolát nepřináší na vyprahlém úhoru žádný užitek, Pán ví dobře, co činí. Ten, kdo je s ním a vystupuje v jeho jménu, může si být jist konečným vítězstvím nad satanem, který je odsouzen, aby *padl jako blesk z nebe.* Spíše se starej, aby jeho milosti a působení nepřekážela tvoje ješitnost, pýcha a pohodlnost. Bude-li toho zapotřebí, použije tě Pán i k tomu, čemu se říká zázrak. Neproměnil snad moře v souš, nezpůsobil, že jeho lid přešel řeku suchou nohou?

Největší zázraky se však odehrávají přímo v srdcích *osvobozených od démonů,* kteří se musí podrobit nikoliv tvému slovu, ale *Ježíšovu jménu.* Nevděčíš i ty jen jemu, že jsi jeho? Můžeš snad uvést, čím sis zasloužil, že i k tobě kdysi přišel jeho posel a spočinul na tobě Pánův pokoj? Není tvoje záchrana dostatečným důvodem k tomu, aby ses nyní pro jeho království beze zbytku rozdával? Proto se srdcem naplněným radostí můžeš jít beze strachu i mezi vlky. Jak si má počínat ovce mezi šelmami? Není to riskantní? Můžeš se toho odvážit s vědomím, kdo tě posílá. Dá ti *moc přemáhat všechnu přesilu nepřitele, takže ti v ničem*

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 66,10-14c

Plesejte s Jeruzalémem, jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete, radujte se s ním, radujte se všichni, kdo nad ním nařikáte, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste srkali s rozkoší ze zdroje jeho slávy. Neboť tak praví Hospodin: „Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávu národů. Jeho kojence ponosou na zádech a na klíně je budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu. Uvidíte to a vaše srdce se zaraduje, jako tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.“

2. čtení - Gal 6,14-18

Bratři! Ať je daleko ode mne, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mne ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřízanost, ale nové stvoření. A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity. A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi. Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři! Amen.

Dokončení na str. 6

neuškodí. I kdyby se ti vysmáli, nebo tě dokonce ukamenovali, *tvé jméno je zapísáno v nebesích.*

Vyprávěj všude směle a upřímně o té radosti, která tě potkala: *Pojďte a pozorujte Boží skutky, chci vám vyprávět, co Pán prokázal mé duši. Neodmítl mou prosbu a neodňal mi svou lásku.* ⁽¹⁾ Skutečnost, že patříš mezi Ježíšovy vyvolené a že můžeš být nyní i jednou po celou věčnost po Ježíšově boku, je důvodem k tak velké radosti, že nemáš důvodu hledat radost někde jinde. Ať z tvých úst přetéká, čeho je tvé srdce plné, ať všichni vidí, že je tomu opravdu tak. *Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména!* ⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 66; ⁽²⁾ tamt.

Církev se má stále reformovat, obnova Církve patří k jejím základním procesům, které vycházejí ze svátosti dané samým Ježíšem Kristem po jeho zmrtvýchvstání – ze svátosti smíření a prvotně ze svátosti křtu.

Podmínkou pravé reformy Církve je schopnost kajicnosti. K ní vede pochopení její pravé podstaty, kterého by se nám od Boha nedostalo, kdybychom Církev chápali jako pospolitost úspěšných manažerů či prosperující pozemskou firmu. Pravé poznání nám otevře své brány již ve chvíli, kdy Církev uvidíme jako společenství chudých (v duchu!), kulhavých, slepých, pokoušených a často v pokušení klesajících, ale přesto všechno vítězných Božích dětí, silicích a dozrávajících osobností. – Jsou to ti, kdo takto s vědomím své hříšnosti postupují do Božího, Otce království třeba pomalu, ale zato společně s Ježíšem ve společenství všeobecné, katolické, apoštolské Církve, ve společenství Svatého Ducha, jenž nám dává nejcennější ze svých darů – poznání a setkání s Ježíšem Kristem ve svátostech Církve.

Na slovíčko

Kdo jdou takto vpřed, vycházejí někdy i z téměř „nulové pozice“, mohou mít na rozdíl od dosud nepokřtěných či ze svátosti křtu nežijících „nevěřících“ nižší morální kredit, větší slabosti, nemusejí mít intelektuální schopnosti.

Avšak nejpozději v „cílové rovině“ pozemského života usvědčí ty, kdo někdy i s pohrdáním mluví o slabostech a hříších křesťanů a přitom zdůrazňují, že oni, ač do „kostela nechodí“, se chovají daleko lépe. O takových pyšných lidech říká svatý Augustin, že se svou dokonalostí běží rychle vpřed – ale pryč od svého Spasitele Ježíše.

Nakonec začnou hořce zaostávat za těmi, kdo mají vysoký životní cíl a úspěšně jej začínají dosahovat, protože přijímají ve svátostech Církve Ducha Svatého. On v nich působí, proměňuje je, posiluje, aby mohli žít ideál svátosti, ke kterému vede Ježíš Kristus. Jeho Duch se pro ně stává pravým reformátorem jejich duše. Ve svátosti křtu ji očisťuje od hříchu Adamova

a osobních hříchů, opět člověka formuje do podoby Božího obrazu, k němuž byl stvořen – re-formuje jej. Pokud opět padne do hříchu, pokud jej nezvládnuté egoistické vášně strhávají z této cesty zpět, dokáže dotyčný svatý hříšník alespoň kulhat ve společenství, které Ježíš pro své následovníky založil – neběží od našeho Pána a od jeho přátel pryč. To činí ti, kdo říkají, že nepotřebují křest, smytí dědičné viny, kdo tvrdí, že mají svou vlastní cestu k tomu, jehož křesťané nazývají Trojediným Bohem.

Nadto dokonce někteří o ideálu cesty za Bohem vůbec nemluví: věří jen ve zdokonalování sebe svými vlastními silami, bez Boží milosti. Mnozí z nich se nazývají bezbožníky – ateisty a místo, aby je toto označení sebe, které je v tomto případě naprosto nevýstižné, vedlo jako pravé světce ke kajicnosti, prohlašují buď, že Boha nepotřebují, nebo že neexistuje, či proti Němu – a to již stojí na opačné straně, na pozici ducha zla – aktivně brojí. Potřebují Církev. Potřebují společenství těch, kdo jsou od moci satana osvobozeni a osvobozováni, kdo nesou a obnovují pomazání Duchem Svatým, kterého dostává každý, kdo je pokřtěn ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Z tohoto křesťanského pohledu vyplývá falešnost výroku, že je jedno, zda někdo je ateistou či věřícím. Není to pravda. Cesta popírače Boha či toho, kdo se před Ním skrývá, je cestou temnoty. Cesta světla je cesta hříšníka, který se stále k Němu ve svých „problémech“ obrací. A naše poslání hlasatelů evangelia Ježíše Krista je říkat sobě i všem ostatním hříšníkům: „Obrácení k Bohu je možné jen na základě přijetí oběti Ježíše Krista, kterou On přinesl za naše hříchy, když zemřel na Golgotě, kde se za nás obětoval. Toto vystoupení k Němu na místo ukřižování, kde tento dar dává, se děje při svatém křtu v Církvi. Toto je jediná cesta spásy!“

P. Oldřich

O církvi jako Kristově Těle –

– dokončení katecheze ze str. 2

Rozdělení mezi námi, ale také rozdělení mezi komunitami: evangelickými křesťany, pravoslavnými a katolickými. Proč rozdělovat? Musíme se snažit přinášet jednotu. Řeknu vám jednu věc. Dnes před odchodem z domu jsem byl asi čtyřicet minut s jedním evangelickým pastorem a modlili jsme se společně, hledali jednotu. Musíme se však modlit my katolíci mezi sebou a také i s dalšími křesťany, modlit se, aby nám Pán daroval jednotu, jednotu mezi námi. Jak ale dosáhneme jednoty mezi křesťany, když my katolíci nejsme schopni zůstat jednotní? Jednotní v rodině. Kolik

jen rodin se sváří a rozděluje! Hledejte jednotu, která vytváří církev. Jednota přichází od Ježíše Krista. On nám sesílá Ducha Svatého, aby vytvořil jednotu.

Draží bratři a sestry, prosme Boha, aby nám pomohl být údy Těla církve vždy hluboce sjednocenými s Kristem; abychom Tělo církve nesužovali svými konflikty, svými rozděleními, sobectvím; abychom byli živými údy vzájemně spojenými jedinou silou lásky, kterou Duch Svatý vlévá do našich srdcí (srov. Řím 5,5).

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Franziscina neochvějná láska

Vdova blahoslaveného Franze Jägerstättera zemřela stoletá

Letos 4. března Franziska Jägerstätterová ještě oslavila své sté narozeniny. O několik dnů později, 16. března, zemřela ve svém hornorakouském rodišti St. Radegund. 70 let žila jako vdova, potom co její muž Franz Jägerstätter byl 9. srpna 1943 popraven v káznici Brandenburg kvůli „rozkladu branné síly“. Jeho vyhýbání se válečné službě pod nacisty chápalo jenom velmi málo jeho současníků. Velkou oporou mu byl solidární postoj vlastní ženy.

26. října 2007 byl v lineckém mariánském dómu blahorečen. Přitom byl stanoven den jeho křtu, 21. květen, jako liturgický památný den, protože den jeho smrti se překrývá se dnem úmrtí svaté Edith Steinové. Innsbrucký biskup Dr. Manfred Scheuer, který vedl jako postulátor proces blahorečení Franze Jägerstättera v diecézi Linec, měl kázání při pohřbu jeho ženy Franzisky 23. března 2013. Nabízíme nejzajímavější myšlenky z dojemné promluvy.

Co bude se ženou, která ve třiceti letech ztratila svého muže, se třemi malými dcerkami (Rosalie nar. 1937, Marie nar. 1938 a Aloisie nar. 1940) musela vést hospodářství v tvrdých válečných a skromných poválečných letech a 70 let zůstala vdovou? Zůstane lpět na ranách své minulosti, musí kvůli tomuto příkoří stále zarmucovat sebe i ostatní?... Nepochopení jejího okolí bylo pro Franzisku po dlouhý čas břemenem. Zakusila odmítání. Cítila gesta výčitek jako ta, která nesla hlavní vinu na osudu svého muže. Co bude z ženy, která po desetiletí stojí stále více na očích veřejnosti, a tak jako se její muž stal hromosvodem pro válečnou generaci, bude také velmi sledována, bude se interpretovat a obracet každé její slovo?...

Franziska Jägerstätterová si byla vřdcy vědomá toho, že její muž ji jednoduše neopustil, ale že je jí blízko. A zůstala mu ve svém srdci věrná.

Tvář blahoslavenství

Zamilovaným místem Franzisky v Písmu svatém byla blahoslavenství. V blahoslavenstvích se stává utrpení poslední ověřovací zkouškou nezainteresované a nevypočítavé zbožnosti, ne útulkem ateismu, nýbrž skokanským můstkem do ještě větší lásky. „Blahoslavenství zrcadlí tvář Ježíšovu a jeho lásku.“ Blahoslavenství zrcadlí tvář, identitu Ježíšovu, stojí v srdci kázání Ježíšova. Tato tvář Ježíšova ukazuje, čím je Bůh pro nás lidi...

Mnohým z nás je tvář Franzisky povědomá. Fotografie, obrázky ukazují její zá-

řivou sílu, vnitřní jas v obličeji a v jejich očích. Do její tváře, do jejich očí se zapsaly bolest, utrpení a obtíže. Můžeme z ní vyčíst radost těch, kteří jsou Ježíšem blahoslaveni, protože ve zkušenostech bezprávi a kříže doufali v Boha. Bezpočet lidí viděla, vyslechla, porozuměla, povzbudila a utěšila a oni posílení odcházeli. Franziska propůjčila tvář evangeliu, blahoslavenstvím. Když jsem já přišel do St. Radegund nebo když ona přijela do Trieru či na biskupské svěcení do Innsbrucku, nebo když jsme slavili Eucharistii v Altöttingu, vždycky jsem byl posílen...

Tiže jejich zkušeností byla spojena s bezstarostností, radostí ze života, odvahou k životu. Po dlouhém Velkém pátku se mohla radovat a smát se. „Prosím o to, aby se lidé mohli těšit z blahorečení mého muže.“ Tak se modlila Franziska Jägerstätterová 20. července 2007 při bohoslužbě ve farním kostele v St. Radegund...

Pohnutá teologie svátosti manželství

V roce 1935 se poznali Franz Jägerstätter a Franziska Schwaningerová, svatbu měli na Zelený čtvrtek 1936. Manželství způsobilo obrat v životě Franze Jägerstättera. V následujících dnech se změnil, říkají sousedé. Cesta Franze Jägerstättera by bez jeho ženy nebyla možná. Jeho ženě vděčíme za Franze Jägerstättera. Jistě to byla prapůvodní cesta v osamělosti, jeho rozhodnutí svědomí. Vůle Boží byla ale zprostředkována právě také přes Franzisku. Skrze ni byla vyznačena intenzivní duchovní cesta.

Franz píše: „Od vlivu ženy na muže očekává apoštol více než od kázání misionáře.“ – „Ale že jsme v našem manželství prožili tak šťastná a vlídná léta, toto štěstí bude pro nás nezapomenutelné a bude mě provázet v čase i na věčnost. Ty víš také, jak mě těšily děti. A proto mě přechází takový pocit štěstí, že se mi častěji nahrnou slzy radosti do očí, když si pomyslim na shledání.“ Tak píše Franz v jednom dopise své ženě Franzisce 19. října 1940 z Enns.

A 9. dubna 1943 z vyšetřovacího vězení wehrmachtu (dříve voršilského kláštera) v Linci své ženě Franzisce k výročí svatby píše: „Nejmilejší manželko, dnes tomu bylo sedm let, kdy jsme si před Bohem a před knězem slíbili lásku a věrnost,

Franziska Jägerstätterová s fotografií svého manžela popraveného nacisty

tento slib jsme až dodnes dodrželi a já věřím, že nám Bůh také do budoucna propůjčí tu milost, i když teď musíme žít odděleně, abychom tento slib věrně dodrželi až do konce svého života. Když se tak dívám nazpět a pomyslím na všechno to štěstí a množství milostí, které nám bylo za těch sedm let dáno, které hraničilo někdy až se zázrakem, že kdyby někdo řekl, že není Bůh, nebo že nás nemá Bůh rád, a kdybych tomu uvěřil, už bych více nevěděl, jak daleko bych dospěl. Nejmilejší ženo, proč bychom se měli obávat o budoucnost, když ten, který nás až dodnes udržoval a obšťastňoval, nás ani dále neopustí, když nezapomeneme děkovat a nezemdlíme ve snažení o nebe. Pak bude naše štěstí pokračovat až do věčnosti.“

Tyto dopisy skrývají v sobě pohnutou teologii svátosti manželství: manželství se zakouší jako důkaz lásky Boží a je jedním z důkazů pro existenci Boží. Oba manželé se vzájemně posilují ve víře. „Velmi dobře jsme si rozuměli... Měli jsme se navzájem opravdu rádi.“ Tak mluví Franziska o svém manželství s Franzem. A o náboženském rozměru toho vztahu: „Jeden druhému jsme si pomáhali ve víře.“

Ve svých dopisech oba opatrně a diskrétně vyjevují svůj vztah. Dopisy vydá-

vají svědectví o Franzisce, která stála přitom jako Maria („stabat Mater“). Jsou znamením šťastného manželství: „Mohu vás také ujistit, že naše manželství bylo z nejšťastnějších v naší farnosti... Těším se už na shledání v nebi,“ píše Franziska 5. září 1943 faráři Heinrichu Kreutzbergovi do Berlína.

Láska proniknutá křížem

Vděčíme jí také za svědectví: když jeden člověk musí vydat druhého, když láska žádá nehledět na sebe a toho milovaného propustit. Franziska se nejdříve pokoušela svého muže přemluvit. „Na začátku jsem ho velmi prosila, aby nevydával svůj život všanc, ale potom, když se s ním všichni hádali a nadávali mu – přišli příbuzní – už jsem to nedělala.“ Láska k němu byla pro ni hnacím motivem postavit se v nanejvýš vyhocročeném konfliktu na jeho stranu, podpořit ho, nenechat ho samotného v nouzi, „pokud máš opravdu někoho ráda a ten nemá vůbec nikoho, kdo mu rozumí.“ A: „Kdybych já při něm nestála, pak by neměl nikoho.“

Je to láska zcela proniknutá křížem. Franz píše 8. srpna 1943, den před pravou, své ženě Franzisce: „Chtěl jsem, mohl bych vás všechny ušetřit tohoto utr-

pení, které teď kvůli mně snášíte. Ale vy přece víte, co řekl Kristus: »Kdo miluje otce, matku, manželku a děti více než mne, ten mě není hoden.«“ Ve svých *Zápiscích z vězení* (Berlín 1943, sešit 4) zápasí s napětím mezi názorem svého svědomí a svojí rodinou: „Ježíš vyzývá svoje učedníky, aby pokoj s Bohem a s církví stavěli výše než pokoj se svými příbuznými, jeho následování výše než strach z bolesti a smrti, život duše výše než život těla. On nechce vnést nepokoj do rodiny, který vzniká z nedostatku lásky a sobectví. On ale také nechce planý pokoj při zraňování povinnosti svědomí.“ (srov. Mt 10,34–39)

Franz přirovnává svůj osud a osud své ženy k té bolesti, kterou musel způsobit Ježíš své Matce, když vzal na sebe utrpení.

Tak smrt nerozdělila manželství mezi Franzem a Franziskou a láska mezi nimi nepřestala. Bůh dovedl křížem tuto lásku k dokonalosti. Tato láska mezi Franzem a Franziskou byla vždycky mladá a nepotřebovaná, i v posledních letech...

Měla lásku k velké rodině, ke třem dcerám, čtrnácti vnukům a sedmnácti pravnučkám... Jako nadšená babička se účastnila i polštářových bitev svých vnoučat. O svoji rodinu se Franziska starala až do konce. Rodina také nesla svědectví Franze a Franzisky, někdy to bylo požadováno. Velké Pán Bůh zaplať rodině, která se s námi podělila o Franze a Franzisku a skrze kterou dále žije svědectví života a víry...

Všechno za ní rozkvétá

Všechno za ní rozkvétá. – To jsou slova Hildy Dominové. Můžeme je použít na Franzisku. Všechno za ní rozkvétá, protože za sebou zanechává prostor vděčnosti, nikoliv závisti, sebelitosti. „Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!“ (Ž 103,2)

Vděčnost má osvobozující účinek. Osvobozuje od úzkosti vztažené na sebe, od strachu. Otevírá pohled na ostatní. Franziska je jednou z Bohem požehnaných a stala se požehnaním pro mnohé. Kdo je sám požehnaný, nemůže jinak, než předávat toto požehnání dále, musí tam, kde je, být požehnaním. Mnohý z nás je požehnaný tebou, jako papež Jan Pavel II. Pán Bůh zaplať, Franzisko!

Z Kirche heute 5/2013
přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 10,1 - 12,17-20

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pán na žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné

a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘ Když přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: ‚I ten prach, který se nám ve vašem městě přichytil na nohou, vám tu strásáme. To si však pamatujte: Přiblížilo se Boží království!‘ Říkám vám: Sodomě bude v onen den lehčeji než takovému městu.“ Dvaasedmdesát (učedníků) se vrátilo a s radostí řekli: „Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu!“ Odpověděl jim: „Viděl jsem satana padnout jako blesk z nebe. Dal jsem vám moc šlapat na hady, štiny a (přemáhat) všechnu nepřítelovu sílu a vůbec nic vám nebude moci uškodit. Ale radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

Svatý archanděl Michael ochraňuje tuto požehnanou zahradu

Mario z Brindisi a zjevení archanděla Michaela

27. června 2010

V mém pokoji zazářilo světlo. Zjevil se mladá osoba s černými kadeřavými vlasy. Byla oblečena jako válečník a držela v pravé ruce jiskřící meč.

Vypadala velmi mocně!

„Jsem svatý archanděl Michael, stojím na straně Boží a ochraňuji Pánův lid tím, že potírám nástrahy Lucifera.

Mario, Mario, služebníku spojených svatých Srdcí Ježíše a Marie, my – Gabriel, Rafael a já sám – hlídáme místo tvé svaté Matky, my, archandělé Páně.

Kráčej vpřed ve vědomí, že tě povolal nebeský Otec a že jsi odpověděl.

Odpůrce a všichni jeho bojovníci tě nenávidí do krve, ale on tě nezničí, protože ho zničí moje světlo, poněvadž moje světlo je světlem nebe.

Řekni svým bratřím, že svatý archanděl Michael stojí na jejich straně a nedopustí, aby byli ztraceni. Mají zavolat o moji pomoc a uvidí, jak velká a silná je moje svatá ochrana.

Chvála buď věčnému Otci a věčnému Synu, věčnému Duchu lásky.“

Najednou vycházely z jeho meče jiskřící světelné kužely, které protínaly tmu a které byly viditelné okolo modrého globusu.

24. března 2011

„Můj ohnivý meč božské spravedlnosti dostihne vždy ničemníky a zničí je, protože jejich zlé skutky pocházejí od Odpůrce!“

„Malý od Kříže, já jsem stále přítomen v požehnané zahradě a zlý nepřítel nikdy nezničí dílo Neposkvrněné. Panna smíření bude vždycky vzývána, milována a ctěna!“

30. dubna 2011

Svatý archanděl Michael se zjevil. Byl oblečen jako voják a nesl velký meč a štít.

„Já jsem ochránce tohoto místa, ochránce požehnané zahrady Nejsvětější Marie a nepřítel se na tomto kous-

ku země nikdy neprosadí, protože moje přítomnost mu nahání strach a s ním dostanou strach také všichni jeho otroci.

Buď silný a věz, že plán Neposkvrněného Srdce Mariina se uskuteční v jeho plnosti. V této době, v níž je ve svatém domě Božím viditelný odpad od víry, se ukáží na mnoha místech na zemi a budu vyzývat k modlitbě za vítězství Neposkvrněné nad jejím a našim nepřitelem.

Na ta místa, kam přijdu, přijde nesčíslné množství andělů a postaví se proti nástrahám nepřitele. Dovolávej se mé pomoci, když pocítíš únavu ve svém působení ke cti Boží, a já přijdu, abych tě posílil a zahalil světlem Trojice, které ti přinesu.

Teď přijde ten měsíc, který je věnován Marii, svaté Nevěště Svatého Duha, Matce Syna a vyvolené dceři Otce (měsíc květen). Během tohoto měsíce se má modlit s velkou láskou svatý růženec se svícemi, které byly posvěceny Matkou Boží. Malý od Kříže, tyto Pannou Marii posvěcené svíce působí mocně proti každé akci Odpůrce Božího.

Modli se a vyzývej po celý měsíc k modlitbě se svícemi svaté Matky. Tato Panna, Spoluvykupitelka, Prostřednice a Přímluvkyně zajistí přebohaté milosti.

Chvála a čest budiž věčně Trojjednosti lásky.“

16. června 2011

Od vysokých borovic starého, opuštěného selského dvorce, který leží vedle požehnané zahrady, jsem viděl přicházet k domu intenzivní světlo, v němž se pomalu objevovala postava svatého archanděla Michaela s velkým mečem a stříbrnou zbrojí.

„Volej o mé přispění, aby byla tma rozptýlena, protože přijdu s mnoha anděly a přemůžeme tisíc démonů, kteří ničí víru v duších. V domech a kostelech se mají vystavit sochy a obrazy s mým vyobrazením, protože moje obrazy zahánějí zlého odpůrce na útěk. Chtěl bych, aby se za každým desátkem růžence modlila tato modlitba: »Svatý archanděle Michae-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! S radostí v srdci vás všechny miluji a zvu vás: přiblížte se mému

Neposkvrněnému Srdci, abych vás mohla ještě víc přiblížit mému Synu Ježíši a aby On vám dal svůj mír a lásku, které jsou pokrmem pro každého z vás.

Otevřete se, děti moje, modlitbě, otevřete se mé lásce. Já jsem vaše Matka a nemohu vás nechat samotné v bloudění a hříchu. Vy jste povoláni, děti moje, být mými dětmi, mými milovanými dětmi, abych vás všechny mohla odevzdat svému Synu.

Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. června 2013

li, kníže nebeského vojska, pros za nás.«
Budu všechny svoje věrné velmi mocně ochraňovat.“

20. srpna 2011

„Malý, milovaný služebníku Ježíšův, já, svatý archanděl Michael, jsem s tebou a chráním tě před každým útokem Odpůrce. Pros mě o moji podporu a přiměj své bratry, aby mne vzývali a můj obraz nosili u sebe.

V prosinci dostaneš sochu, která mě představuje, postav ji ke vchodu do zahrady, kde jsi mě často viděl, jak se zjevují. Daruje ti ji jeden kněz a bude vzata z mé Svaté hory (Monte Sant'Angelo). Má lidem připomínat, že jsem tady, abych chránil toto svaté a strašné místo svojí andělskou přítomností. Malý od Ježíše, místo Neposkvrněné bude mnou chráněno a nepřítel mu nebude moci nikdy škodit. Bůh vládne vždycky a všude!“

23. května 2012

„Toto místo je pod mojí mocnou ochranou a já žehnám všechny, kteří sem přijdou, aby uctívali s opravdovou vírou neposkvrněnou Matku. Naše milá Paní mě sem poslala, tak jako mě poslala do Fatimy. (Předtím než se Madona zjevil ve Fatimě, zjevil se anděl míru, svatý archanděl Michael.) Já jsem anděl míru. Bůh vládne. On je vládcem v tomto koutě ráje.“

Z Maria heute 5/2013
přeložil -mp-

Katechismus andělů (29)

Bude poslední soud závěrečnou fází andělské pomoci lidstvu?

Po soudu zůstane velká *panegyrie* (doslovně okruh úplného shromáždění) vyvolených kolem Beránka. Díkůvzdání, které vystupuje k Nejsvětější Trojici, se zdvojnásobí vděčností lidí vůči svým andělům strážným, neboť jim prokázali celou řadu laskavostí, z nichž měli jako jejich chráněnci tak blahodárný prospěch. Origenes nádherně popisuje anděly, kteří doprovázejí vzkříšené do ráje, „až ten to stan (současný svět) bude stržen a až začneme vstupovat do Svatého Svatých: tehdy vzkříšení přistoupí za podpory andělů, a tam, kde spočívá Boží stan, budou přeneseni na jejich ramenou a pozdvižení jejich rukama. Duchovně to již předtím řekl prorok: »On svým andělům vydal o tobě příkaz, [...] na rukou tě budou nosit.« (Ž 91,11–12)“ A svatý Efrém, velký vizionář paruzie, evokuje den, kdy „andělé budou pospíchat ze všech stran a přenesou všechny svaté a věřící v oblacích do slávy k setkání s Kristem“.

V onen den dojde služba andělů své ho korunování a své odměny: po přípravě cest spásy, vyhlášení zákona Izraele, ochraně a vedení pohanských národů zbloudilých v temnotách, oslavení příchodu Mesiáše, osvícení duší svatých, pomáhání mučedníkům při jejich muče-

ni a asistování křesťanům v jejich agonii uvidíme je nyní, jak vítězoslavně asistují u posledního soudu a pak doprovázejí Církev konce časů, aby ji jako snoubenku bez poskvrny přivedli před snoubence k věčné svatbě.

Apokalypsa nám říká, že „jeden ze sedmi andělů [...] přišel a takto mluvil: »Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu!« Přenesl mě v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha.“ (Zj 21,9–10)

A to je ten zářící obraz, kterým končí nejdramatičtější kniha Písma svatého.

ŠPATNÍ ANDĚLÉ

Běžný zápas

Bojují zlí andělé s lidmi?

Písmo svaté nás žádá, abychom bojovali s mocnostmi temnot: „Vzepřete se proti ďáblu.“ (Jak 4,7) „Vedeme přece zápas proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší.“ (Ef 6,12) Mimo to, pro naše povzbuzení, byl Ježíš pokoušen ďáblem na poušti (srov. Mt 4,1). „Pokušitel“ je jedno ze jmen, jakým Nový zákon označuje starého nepřítele (srov. Mt 4,3). Ostatně byl to ďábel, který vnukl Jidášovi úmysl

zradit Ježíše (srov. Jan 13,2). Od Geneze po Apokalypsu je Bible plná narážek na ďábla. Ale on, který je Život, Král pro své božství a pro zbraně pokory a ukřižované Lásky, ohromil ďábla, sestoupil do království mrtvých (podsvětí) a jako Život zničil smrt svým zmrtvýchvstáním.

Jak nás ďábel pokouší?

Pokoušení spočívá v tom, že nějaká vnější věc probouzí v nás touhu vykonat něco špatného. Podstatné je připomenout si, že ďábel nás nesvede, pokud my sami nechceme. Na rozdíl od Boha totiž ďábel nemůže proniknout do intimní svatyně naší duše, do naší inteligence nebo do naší vůle. Může na nás působit jen prostřednictvím naší představitivosti. Může pouze podněcovat, vzrušovat, oživovat v nás obrazy, přeludy, vzpomínky. Jestliže podlehlme, je to vždy naše chyba.

Nabádá nás ďábel vždy ke zlu?

Někdy nás ďábel pokouší pod zdáním dobra. Jeho záměrem je, abychom se dopouštěli činů, které, i když jsou samy v sobě dobré, nejsou dobré pro nás, činů, které například vybočují z naší stavovské povinnosti, tedy z toho rámce, ve kterém můžeme konat dobro plodným způsobem. Vítězí tedy změnou. Bude proto přesvědčovat mnicha v klauzuře, aby kázal na cestách; otce rodiny, aby trávil čas na schůzích „nadmíru důležitých“ místo toho, aby se zabýval svou manželkou a dětmi; matematika, aby vyučoval teologii; studenta, aby opustil svá studia a věnoval se tisícům aktivit; člověka, aby neustále měnil své zaměstnání: to všechno slouží ďáblu k tomu, aby vybízel konat dobro, pro které někdo nemá milost stavu. Je často velmi nesnadné rozeznat, zda naše dobré skutky pocházejí od ďábla, od naší přirozenosti, nebo od Boha. Jak tedy říká svatý Bernard, ten, kdo sám sebe ustanovil svým učitelem, stává se žákem hlupáka. Potřebujeme duchovního rádce, rozvázného, učeného a zbožného.

Jaké věci ďábel nenávidí, nebo naopak, ve kterých má zálibu?

Ďábla rozzuří vyznávání víry, což se ukazuje, když se při exorcismu recituje *Krédo svatého Atanáše*. Je také zvláště zuřivý, když se v malém exorcismu Lva XIII. vyznává neporušitelnost Církev a uvádějí

Postoj papeže Františka k tzv. staré liturgii

Na eucharistickém kongresu německých katolíků v Kolině se kardinál Lehman vyjádřil proti paralelnímu užívání staré a nové liturgie. Oficiální sdělení papeže k této věci ještě nejsou, ale z výroků italských biskupů vyplývá, že nedojde k žádné změně kurzu Benedikta XVI. Referuje o tom list *Il Foglio*.

Během papežovy audience koncem května, jak uvádí vatikánský expert Sandro Magister, požádali někteří biskupové z Apulie o odvolání motu proprio *Summorum Pontificum* s tím, že způsobuje neshody mezi věřícími. Papežova odpověď byla odmítavá. Věřící své

diecéze o tom informoval Domenico Padovano, biskup Conversana a Monopoli. Podle něho mají sice biskupové bránit výstředkům tradicionalistických skupin, ale tradiční liturgii mají pokládat za poklad a vytvořit podmínky, aby mohla žít vedle nového ritu.

Papež měl také při audienci sdělit, že se po své volbě octl pod tlakem, aby odstranil ceremonáře Benedikta XVI., preláta Guida Mariniho. I to odmítl se zdůvodněním, že chce využít Mariniho tradiční vzdělání.

www.res.claritatis.cz, 19. 6. 2013,
zdroj: kathnet

se Ježíšova slova, že ji brány pekelné nepřemohou. Velmi často také hybe posedlým, když se ve stejném exorcismu připomíná tajemství Neposkvrněného početí Panny Marie, která rozdrtila jeho hlavu, a to i tehdy, když se tento exorcismus provádí v latině nebo hlasem neslyšitelným pro posedlého. Lucifer má nesmiřitelnou nenávisť ke svatému Michaelovi, který je jeho postrachem stejně jako ostatní andělé. Je nepřitelem modlitby, zvláště žalmů a mezi žalmy těch bojovných, kdy se během exorcismů jasně ukazuje, že „nepřitelem“ z těchto žalmů je on. Zřejmě oceňuje ty, kteří se staví proti exorcismu. Jeden italský exorcista (*La catechesi di Satana*. Udine [Itálie]: Segno, 1992) měl nápad vypracovat seznam toho, o čem mu ďábel během exorcismů přiznal, že se mu hnusí: zpověď, přijímání, eucharistická adorace, růženec, Panna Maria, poslušnost papeží (srov. *tamtéž*, str. 158–160). Zaznamenal také to, o čem ďábel řekl, že se mu líbí: kněží, kteří popírají jeho existenci, kteří zastírají jeho identitu, kteří jsou zapsáni u svobodných zednářů, potrat, rozvod, přijímání na ruku, poněvaď usnadňuje odcizení hostie pro černé mše, televize, diskotéky, krátké sukne, drogy (srov. *tamtéž*, str. 156–158).

Jak můžeme přemáhat tak inteligentní duchy?

Bylo by pro nás nemožné přemoci tyto ryzí duchy, pokud bychom neobdrželi od Boha milost velmi mocných prostředků. Životem v milosti Boží jsme jakoby zahaleni křídly Božími. Ostatně, abychom spolupracovali s Božím působením v nás, disponujeme celým souborem nadpřirozených prostředků, jako jsou modlitby, svátosti, účast na svaté mešní oběti, pokání – připomeňme, že někteří ďáblové se nevyženou jinak „než modlitbou a postem“ (Mk 9,29) – a mimořádně bohatou růzností svátostí.

Co je svátostina?

„Svátostiny jsou posvátná znamení, kterými jsou na prosbu Církve znamenány a získávány především duchovní účinky.“ (CIC, kán. 1166) Podle svatého Tomáše Akvinského nás připravují na svátosti. Naši předkové používali hojně svčenu vodu a žehnali se s ní pokaždé, když vycházeli ven nebo se vraceli. Jako všeho

toho, co je exorcizováno – jako je sůl, olej (srov. Římský rituál z roku 1952), či medaillka svatého Benedikta –, tak i svčene vody se ďábel obzvláště bojí; podle svaté Terezie z Avily dokonce více než znamení kříže. Podle svědectví exorcistů z různých míst zeměkoule voda svčena podle nové formule, která již neobsahuje exorcismus, není tak účinná proti ďáblu. To znamená, že svátostiny působí podle stupně svého znamení. Samotné exorcismy jsou svátostinami.

Jakými dalšími prostředky můžeme potlačovat satanovu vládu?

Jinými způsoby pro potlačování různých forem pověřivosti a satanova kultu jsou vyučování náboženství a katechis-

mu, misionářský duch, který se snaží šířit křesťanskou pravdu, umrtvování zvědavosti, důvěra v Boží prozřetelnost a utíkání se k nejsvětější Panně, k svatým andělům, k andělu strážnému a zvláště k svatému Michaelovi.

Je třeba použít všechny lidské prostředky, které by nám pomohly. Proč? Protože Bůh nás nespasí bez nás; poněvaď nepřítel Boha naopak hledá, jak nás svést od toho, co je rozumné, co je ve shodě se zdravým rozumem, který je odrazem Boží inteligence. Takže léky, odpočinek, přestávka, změna místa nebo činnosti se nemají zanedbávat.

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek a P. Štěpán M. Filip OP

Svatý Josef v Římském misálu

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti rozhodla, že do eucharistických modliteb v Římském misálu bude zařazeno také jméno svatého Josefa, a to hned po jménu Panny Marie.

Svatý Josef Nazaretský byl „ustanoven hlavou rodiny našeho Pána“, je příkladem „velkorysé pokory“, dokázal naplnit „poslání, jehož se mu v dějinách spásy dostalo“ a stal se „svědkem prostých lidských ctností“ nezbytných k tomu, aby lidé byli čestnými a autentickými Kristovými svědky. Tak vysvětluje dnes zveřejněný dekret jmenovaného vatikánského úřadu, proč se má jméno svatého Josefa napříště objevit ve všech eucharistických modlitbách.

Jak dodává dekret, svatý Josef byl „vždy uctíván Božím lidem jako opora mystického těla, kterým je Církev“, jako „snoubenec Matky Boží a nebeský patron celé Církve“. Z toho důvodu již Jan XXIII. během Druhého vatikánského koncilu chtěl, „aby jeho jméno bylo přidáno do pradávného Římského kánonu“ (I. eucharistická modlitba). Nyní papež František odpovídá na podněty přicházející z mnoha stran a potvrzuje to, co přijal již Bene-

dikt XVI., totiž že má být jméno svatého Josefa, snoubence Panny Marie, od nynějška zařazeno také do II., III. a IV. eucharistické modlitby ve třetí typické edici Římského misálu.

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti připojuje k dekretu datovanému 1. května 2013 překlady změny ve znění eucharistických modliteb v hlavních západních jazycích. Další – včetně češtiny – mají být vypracovány lokálními biskupskými konferencemi a předloženy ke schválení Apoštolskému stolci.

Latinské oficiální znění: *cum beato Ioseph, eius Sponso*.

Česky (neoficiální znění): II. eucharistická modlitba – ...se svatou Pannou a Bohorodičkou Marií, s **jejím snoubencem, svatým Josefem**, s tvými apoštoly...; III. eucharistická modlitba – ...s nejsvětější Pannou a Bohorodičkou Marií, s **jejím snoubencem, svatým Josefem**, s tvými apoštoly...; IV. eucharistická modlitba – ...s blahoslavenou Pannou a Bohorodičkou Marií, s **jejím snoubencem, svatým Josefem**, s tvými apoštoly...

Johana Bronková,
Česká sekce Rádia Vatikán (19. 6. 2013)

Svoboda náboženství je ohrožena na celém světě

Ochrana pronásledovaných křesťanů je dramaticky naléhavá

Berthold Pelster (nar. 1962) vykresluje detailní obraz dramatické situace křesťanů v mnoha zemích světa. Kvůli své víře jsou diskriminováni, žalářováni a vražděni. Papež Benedikt XVI. nám zanechal důrazné dědictví svojí angažovaností za ochranu pronásledovaných křesťanů. Pelster je referentem při papežském pomocném díle Kirche in Not a zabývá se zvláště tématem náboženské svobody. Vydal dokumentaci „Křesťané ve velké tísní“, jejíž nové vydání bylo představeno letos 23. dubna v Mnichově.

Při zpětném pohledu na pontifikát papeže Benedikta XVI. je nápadné, jak často se vyjadřoval k tématu náboženské svobody a k útlaku, útisku a pronásledování křesťanů na celém světě. Například při modlitbě Anděl Páně uváděl opakovaně konkrétní případy. Také při setkáních se zahraničními diplomaty Svatý otec vždycky zmiňoval náboženskou svobodu.

Toto téma mu leželo na srdci tak, že je učinil předmětem poselství ke Světovému dni míru 1. ledna 2011. Pod titulem „Svoboda náboženství – cesta k míru“ vysvětlil, jak je právo na náboženskou svobodu zakořeněno v důstojnosti lidské osoby. Náboženská svoboda je „nepostradatelným prvkem právního státu. Není možné se jí vyhnout, aniž by současně nebyla porušována všechna ostatní základní práva a svobody, protože je jejich shrnutím a vrcholem.“

V dokumentu přichází papež k závěru, že křesťané jsou „v současnosti náboženskou skupinou, která trpí největším pronásledováním na základě své víry“. Na Nový rok 2011 označil celosvětovou ochranu náboženské svobody jako výzvu „dramatické naléhavosti“.

Nebezpečí sekularismu a fundamentalismu

Papež uvedl dva směry nebezpečného vývoje: „V současné době jsme vystaveni dvěma protikladným tendencím, dvěma extrémům, které jsou oba negativní: Na jedné straně laicismus, který často lstivě vytlačuje náboženství na okraj, aby je vyhostil do soukromé oblasti. Na druhé straně fundamentalismus, který je naproti tomu chce násilím vnutit všem.“ Tím

papež Benedikt XVI. uvedl tyto dvě tendence ohrožující náboženství. V následujícím textu budeme oba směry konkretizovat na příkladech.

Pronásledování křesťanů ve 20. století církví nepřátelskými sekulárními ideologiemi

První tendencí byl přibývající laicismus nebo také sekularismus. Ten byl extrémním způsobem určující pro značnou část obyvatel světa ve 20. století. Bylo to vůbec nejkrvavější století pro lidstvo a pro křesťany zvláště. V žádném jiném století dějin církve nebylo tolik křesťanů utlačováno, vyháněno, pronásledováno a nepřišlo o život. Pokus o vyhlazení církve v komunistickém Sovětském svazu a pronásledování církve v Čínské lidové republice si vyžádaly statisíce, ne-li miliony obětí mezi křesťany. Byla to komunistická ideologie, která ve svém čistě sekulárním společenském systému neposkytovala žádné místo pro věřící křesťany.

Čína: Kontrola náboženství státem

Čínský národ je dodnes ovládán komunistickým režimem, který drží praktikování náboženství na uzdě a striktně pod státní kontrolou. Tváří v tvář společenským převratům v arabském světě byla vláda v Pekingu uvedena do pohotovosti a pronásleduje s velkou nedůvěrou aktivisty všech společenských skupin, která by mohla být nebezpečná pro její mocenský monopol.

K nim jsou počítány také křesťanské církve. Vláda se pokouší znovu silněji vyloučit zahraniční vlivy na církve. To se ukazuje v katolické církvi zvláště u nedovole-

ných biskupských svěcení. Od listopadu 2010 vysvětila státem řízená katolická církev v Číně vícekrát na biskupy muže, kteří sice splňovali kritéria komunistických náboženských úřadů, Vatikánem ale byli výslovně odmítáni jako nevhodní.

Náboženský fundamentalismus v 21. století

Zatímco ve 20. století byl jasný odmítavý postoj k náboženství, a to ke každému náboženství, což vedlo k masovému mučednictví křesťanů a jiných náboženských společenství, jsou to na začátku 21. století spíše nábožensko-ideologická hnutí, která vedou k útlaku a zčásti k pronásledování křesťanů a jiných náboženských skupin. V jejich politických konceptech a programech existuje sice jasné „ano“ k náboženství, ale jenom k určitému náboženství, totiž k tomu vlastnímu.

Indie: Agresivní hinduistický nacionalismus

Před několika lety to bylo vidět v Indii, kde se stal hinduistický nacionalismus také politickou silou. Tento chtěl udělat ze země velký národ Hindů, s nábožensky jednotnou kulturou. Pro křesťany, muslimy a jiné náboženské menšiny nemá tato nábožensko-politická ideologie místo. Byly postaveny před volbu buďto konvertovat k hinduismu, nebo se vystěhovat. K strašným násilným událostem došlo koncem roku 2007 a v srpnu 2008 ve spolkovém státě Orissa na východě Indie, bylo při nich usmrceno více než sto křesťanů.

„Arabské jaro“, nebo „křesťanská zima“?

Ještě stále se objevuje v západních médiích pojem „arabské jaro“. Pro náboženské menšiny, především pro křesťany, je společenské klima už dlouho opačné, obávají se „křesťanské zimy“. To platí pro Egypt, arabskou zemi s početně největším křesťanským společenstvím. Ještě více ale pro Sýrii, kde dříve křesťané požívali velkou svobodu v církevním životě, jako v žádné jiné arabské zemi.

Egypt: Politika islamistických sil je dominantní

První svobodné volby v Egyptě po svržení dlouholetého prezidenta Husní Mubarakova přivedly k moci strany, které mají

své duchovní kořeny v muslimském bratrstvu a v hnutí salafistů. Také ústavodárné shromáždění, které rozpracovávalo až do konce roku 2012 novou státní ústavu pro Egypt, bylo ovládáno osobami, které se počítají k islamistickým kruhům. Takže není divu, že nová egyptská ústava, která byla v prosinci 2012 přijata národním odhlasováním, je silněji islámsky zaměřená než ústava dřívější.

Podle článku 11 má stát za úkol starat se o veřejnou morálku, samozřejmě podle islámských zásad. Článek 43 nové ústavy zaručuje svobodu náboženství, podle tradičního islámského učení, pro náboženské knihy islámu, křesťanství a židovství. Jiné náboženské společnosti nejsou zmiňovány. To může být problémem pro náboženské menšiny. Nový je článek 44, který zakazuje rouhání proti Bohu a urážky všech „vyslanců a proroků“. Kritikové se obávají, že by v budoucnu mohly být vynášeny časté rozsudky kvůli „urážkám náboženství“.

Sýrie: Zánik křesťanského společenství?

V Sýrii byly zprvu pokojné demonstrace proti státním nepřístojnostem režimu prezidenta Bašára al-Assada krvavě potlačeny. Konflikt se rozšiřoval a byl zostřen tím, že do Sýrie přišli islamističtí bojovníci z celého světa, aby bojovali za zřízení islámského státu na základě koránu a šariji. Mezi nimi jsou také skupiny, které zasahují cíleně proti křesťanům, i když oni v občanské válce nehráli žádnou aktivní roli. V milionovém městě Homsu bylo v březnu 2012 více než 50 000 křesťanů islamistickými bojovníky brutálním násilím vyhnáno z města. Mnoho syrských křesťanů se obává svržení Assadova režimu. Následovalo by pravděpodobně převzetí moci sunnitsko-islamistickými silami a islamizace společnosti a politiky s nedozírnými následky pro křesťany a jiné náboženské menšiny. Nemálo křesťanů se obává, že v Sýrii nastane horší vývoj než v Iráku.

Irák: Konverze, nebo vystěhování

V Iráku byl vykonáván v posledních letech na křesťany silný nátlak. Stále znovu dostávali křesťané výhrůžné dopisy, v nichž byli vyzýváni ke konverzi k islámu. Často to bylo doprovázeno únosy

Arcibiskup Emil Shimoun Nona v jednom zničeném kostele v Mosulu. Je ordinářem chaldejsko-katolické arcidiecéze Mossul na severu Iráku.

a smrtelným násilím. Země se od svržení diktátora Saddáma Husseina vyznačuje krvavým bojem a nadvládou mezi šiitskými a sunnitskými skupinami. Křesťané ale sedí mezi dvěma židlemi. Extremisty jsou opovrhováni jako „falšovatelé náboženství“ a jako „nevěřící“, kteří se musí potírat. Považují je za část nenáviděného západního světa, za „vnitřní nepřátele“. Přitom tam žijí křesťanská společenství už téměř 2000 let, proto se křesťané sami právem považují za domorodce.

Od roku 2003 přišlo o život více než 2000 křesťanů při únosech, bombových útocích a atentátech, z toho také více kněží a jeden biskup. Brutálním vyháněním klesl počet křesťanů více než o polovinu, na značně méně než na půl milionu. Přesnější údaje jsou těžce dosažitelné. Jestliže nebude tento exodus brzy zastaven, hrozí křesťanskému společenství v Iráku, že upadne do bezvýznamnosti.

Pákistán: Zasazování za náboženskou svobodu je životu nebezpečné

V Pákistánu má hájení náboženské svobody co do činění se zákonem o rouhání: zneuctění koránu se trestá doživotním vězením, urážka proroka dokonce smrtí. Stále znovu dochází k falešným obviňováním křesťanů. Politikové, kteří se vyslovovali proti tomuto častému zneužívání zákona o rouhání a podporovali zlepšení zákona, to zaplatili svým životem: katolický ministr Shahbaz Bhatti a muslimský provinční guvernér Salman Taseer byli začátkem roku 2011 kvůli svému politickému angažování proti náboženskému útlaku a pro větší náboženskou svobodu zavražděni islamistickými fanatiky.

Saúdská Arábie: Náboženská svoboda zcela potlačena

V Saúdské Arábii je dříve i nyní jakákoliv náboženská praxe nemuslimů totál-

ně potlačena. Jakékoliv přiznání se k neislámskému náboženství na veřejnosti je přísně zakázáno. Už samotné nošení kříže nebo růžence, veřejné ukázání Bible a samozřejmě veřejná modlitební shromáždění nebo bohoslužby nejsou dovoleny. Proto neexistuje v Saúdské Arábii ani jediný křesťanský kostel nebo modlitebna. Přitom tam žije více než milion křesťanů, skoro bez výjimky cizinců, kteří v Saúdské Arábii pracují, především z Filipín, ale také z Evropy nebo Ameriky.

Nigérie: islamistický teror jižně od Sahary

Fundamentalistické smýšlení se šíří také v zemích na jih od Sahary. Zvláště dramatický je vývoj v Nigérii. V letech 2011 a 2012 přibývalo teroristických útoků militantního islamistického hnutí Boko Haram exponenciálním způsobem. Hlavními cíli útoků byla státní zařízení a křesťanské kostely a věřící v centrálních a severních spolkových státech. Ale také mešity a muslimové byli napadáni. Vyhlášeným cílem hnutí Boko Haram je vymazání všech křesťanských stop na nigerijské půdě. Bezprostředně po útocích o Vánocích 2011 na kostely v pěti měsících zveřejnilo Boko Haram prohlášení, že všem křesťanům hrozí smrt, jestliže během tří dnů neopustí muslimské spolkové státy ve střední a severní Nigérii. Podle údajů organizace pro lidská práva *Human Rights Watch* přišlo při útocích Boko Haram o život od roku 2009 více než 3000 lidí.

Solidarita s pronásledovanými křesťany

Pro křesťany v takových zemích je to těžký osud, aby vydrželi tlak a zůstali věrní víře v Krista. Velkou silou jim dává vědomí, že na ně světová církev nezapomíná.

Proto jsou tak důležité kontakty se zahraničím, které jsou někdy možné jenom skrytým způsobem, třeba přes církevní pomocná díla, sílu jim dodává ale také vědomí, že se za ně modlí lidé na celém světě.

Kromě toho se musí stále znovu ukazovat ve světové veřejnosti na útoky proti základnímu lidskému právu svobody náboženství. Papež Benedikt XVI. to dělal, také papež František se tohoto tématu ujal.

Z Kirche heute 5/2013 přeložil -mp-

Propagandou proti církvi (3)

FRANCOUZSKÁ REVOLUCE

Když se Alexis de Tocqueville, jeden z velkých francouzských politických myslitelů, pozastavoval v 19. století nad tím, proč se ve Francii 18. století „mohla bezbožnost stát všeobecnou náruživostí“, uvažoval o tom, že klíčem k tomu byla protikatolická propaganda vedená desítky let osvicenskými elitami. Právě ta vytvořila základ k rozšiřování bezbožnosti, a tak připravovala příchod revoluce.

Bezbožnost „všeobecnou náruživostí“

Ve svém vyhlášeném díle *Dávný systém a revoluce* to Tocqueville ličil takto: „Horlivě a bez ustání se pracovalo na tom, aby se duším vzala víra, která je naplňovala, a ony zůstaly vyprázdněné. Velké množství lidí se snažilo realizovat toto nevděčné předsevzetí. Naprostá ztráta víry, něco tak odporujícího přirozenému instinktu člověka, způsobovala v lidské duši bolestnou roztržku, ale davu se to zamlouvalo. Co do té doby vzbuzovalo pouze jakousi podobu chorobné apatie, najednou zrodilo fanatismus a ducha propagandy.“

Hlavním cílem, na který útočila propaganda, bylo duchovenstvo, z něhož učinila symbol „zpátečnictví“ a „fanatismu“. Toto pojetí po roce 1789 zcela převzali revolucionáři, pro které byla každá osoba vyznávající víru v Krista „fanatikem“, náboženství – přepjatostí a církevní hierarchie (v čele s papežem) – „tyrany svědomí“.

Ponechme ještě chvíli hlas Tocquevillovi, který vyjadřuje se k proticírkevní propagandě ve Francii. Už před vypuknutím revoluce tvrdil, že: „Církev u nás nebyla ani trochu horší než jinde, naopak, páchané přestupky a zneužití moci byly menší než ve většině katolických států; navíc byla církev mnohem tolerantnější než kdy jindy a více než u jiných národů. Čili vlastní příčiny bojů proti víře není možné hledat pouze v náboženství samém, ale ve stavu společnosti.“

V době revoluce byla francouzská společnost objektem činnosti propagandy ve velkém. O něco dříve, v období osvícenství 18. století, se ateismus (maskovaný názvem „filosofie“) omezoval v zásadě pouze na salonní elity, avšak po roce

1789 je propagován v mnohem širším měřítku. Za revoluce je napájen nejenom ze zdrojů revolučního tisku, ale rovněž skrze síť revolučních klubů rozšířenou v celé zemi nebo v tomto díle stále aktivních zednářských lóží.

Po roce 1789 antikatolická propaganda přesvědčuje, že ateismus je nejenom znakem vědeckosti (filosofie!), ale také vlastenectví. Jedním ze starých motivů proticírkevně zaměřené propagandy bylo přesvědčování Francouzů o tom, že duchovenstvo je svým způsobem pátá kolona působící ve prospěch nepřátel Francie, s nimiž je právě republika ve válečném stavu. Výsledek byl jasný: kdo útočí na církev a podílí se na odkřesťanštění Francie, ten patří nejenom k „osvíceným“, ale zároveň ke „skutečným vlastencům“.

Propagandistické slovo – „pokrok“

V revoluční propagandě se nejhlasitěji ozývaly slogany o volnosti, rovnosti a bratrství. Ve skutečnosti nejzávažnějším heslem bylo dožadování se „pokroku“. Jestliže se měli revolucionáři rozhodovat mezi pokrokem a volností, vybírali vždy to první. Jenže význam, který revoluční frazeologie dávala slovu „pokrok“, byl speciální. Znamenalo nejenom snahu o modernizaci Francie, likvidaci zastaralých institucí a praktik v administrativě. Šlo zde o něco jiného – o vytvoření od základů „nové Francie“ a „nových Francouzů“. „Pokrok“ byl synonymem ideologie, v níž byla vepsána nenávisť vůči křesťanství. „Nová Francie“ totiž zároveň nemohla být Francie – „nejstarší dcera Církve“.

Slova v tomto kontextu velice charakteristická zazněla 31. května 1790 z úst jednoho z dosazených do Národního shromáždění (takový název si daly generální stavy, které roku 1789 svolal Ludvík XVI.); tvrdil: „My jsme parlamentem lidu. Zcela jistě je v naší moci změnit náboženství (země), avšak my to neuděláme.“ Opravdu ne – jak historie Francouzské revoluce ukázala.

Zideologizované pojetí „pokroku“ sloužilo francouzským revolucionářům k realizování projektů, které byly ve zjevném rozporu s hlavními zásadami *Deklarace práv člověka a občana*, jež je dodnes považová-

na za zásadní dílo převratu roku 1789. Deklarace hovořila o respektování svobody svědomí a práva na majetek. Tou dobou stejný parlament, který schválil Deklaraci, v letech 1790–1791 odhlasoval zákaz řeholních slibů ve Francii se zdůvodněním, že složení věčných slibů „poslušnosti, chudoby a čistoty“ se protiví „právům přírody“. Svobodná vůle tisíců osob, které se řídily motivací náboženskou a svobodou vlastního svědomí a toužily po složení takových slibů, nebyla důležitá. Jak víme, několik desítek let před vypuknutím Francouzské revoluce propaganda osvicenských salonů a „filosofů“ přesvědčovala, že kláštery jsou sídlem temnoty, všech špatností a lenosti (zvláště nenáviděné byly řády kontemplativní – v očích osvicenců nekonající žádnou „užitečnou“ činnost).

Podobně to bylo s vlastnickým právem, zaručeným v *Deklaraci práv člověka a občana* veškerými zárukami. Brzy po schválení Deklarace, 2. září 1789, revoluční parlament odhlasoval *Dekret o konfiskaci majetku náležejícího církvi*. Když někteří poslanci (z řad světských i duchovních) poukazovali na to, že zmíněné nemovitosti jsou v držení církve především proto, že si to přáli ti, kteří připisovali církvi (jejím různým dobročinným institucím) své majetky a kteří jakožto majitelé měli právo disponovat svým vlastnictvím podle vlastního uvážení, revolucionáři odpovídali – jako známý „pokrokář“ Mirabeau: „Je třeba se zbavit pověrečné úcty k tomu, co se označuje jako poslední vůle... Proč by nějací ignoranti nebo osoby omezené měli mít právo svou rozmarnou vůlí spoutat pokolení, která ještě nebyla? Žádné lidské dílo není určeno k věčnému trvání. Kdyby všichni, kdo kdysi žili, chtěli mít náhrobky, i tak by bylo zapotřebí je zničit, aby stačila zem k obdělávání, a bylo by třeba pozůstatky mrtvých přenést, aby se uživilí žijící.“

Klasická demagogie, plně charakteristická pro revoluční propagandu. Všimněme si, že podle propagandistů „nové Francie“ jenom „ignoranti nebo omezené osoby“ se mohli rozhodnout ve své poslední vůli zapsat církvi své majetky.

Revoluční paranáboženství

Není mým záměrem ukázat nejdůležitější odhalení z doby boje Francouzské revoluce proti církvi. Je však důleži-

té si v kontextu antikato­lické propagandy uvědomit, že ta měla vlastně dvě strany. Jednu – zaměřenou na útoky, zesměšňování a očerňování duchovenstva; jedním slovem – zba­vení katolické církve jejího posvátna. A druhou stranu – jejímž hlavním cílem byla sakralizace běžné politiky často se měnících republikánských režimů (girondisté, jakobíni, termidoriáni).

Tomuto cíli sloužila revoluční vypracovaná paranáboženství, akce napodobující náboženství. V tomto ohledu byla Francouzská revoluce prototypem totalitárních režimů 20. století (komunismus, národní socialismus), v nichž jistou část představovala sakralizace politiky (srovnaj sovětský „kult osobnosti“ nebo kult Führera v německé Třetí říši).

V případě Francouzské revoluce se předmětem kultu staly „Rozum“, „Volnost“, „Národ“ – slova krásně znějící, ale bylo jim třeba rozumět ve významu, který jim dávala současná propaganda. „Rozum“ znamenal radikální odtržení se od tradice křesťanské Francie, a to jak v individuální, tak i ve společenské rovině. „Volnost“ – zcela jistě ne pro „nepřátele volnosti“ (čili ne pro ty, kteří setrvali ve víře církve, což se od roku 1793 stalo přečinem). „Národ“ – to nebyli všichni obyvatelé Francie, ale pouze ti, kteří souhlasili s revolučními změnami politické i kulturní tváře země. K takto chápanému „národu“ tedy nepatřilo několik desítek tisíc kněží a světských emigrantů, kteří s revoluční politikou nesouhlasili a většinou utíkali před pronásledováním (především v červenci roku 1790 po schválení tzv. *Civilní konstituce pro klérus*, která ve Francii vytvářela de facto církve schizmatickou vůči Římu) a kteří se nacházeli za hranicemi Francie.

Když na přelomu let 1793/94 ve Francii přímo šlela dechristianizační kampaň, jejímž vrcholem bylo přijetí dekretu, že ve Francii není místo pro katolické kněze (kromě těch, kteří už dříve složili přísahu podle nešťastné „civilní konstituce kléru“) a pro křesťanský kult vůbec – byť i jenom za zdmi kostelů, ve stejné době místní revoluční elity organizují „kult Rozumu“.

Centrální oslavy se konaly 10. listopadu 1793 v Paříži v katedrále Notre Dame, při té příležitosti přejmenované na „Svatyni Rozumu“. Na místě zničeného dřívějšího oltáře nasypali pahorek, na jehož vrchol postavili jednu z hereček pařížské opery, která měla symbolizovat Rozum. Sbor zapěl slavnostní ódu: „Ó, sestup Volnosti, dcero Přírody! Lid poznal svou vládu nesmrtelnou! Na ruinách pradávného klamstva vyzvedají tvůj oltář.“ Je jasné, že to „pradávné klamstvo“, s nímž bojovali autoři propagandistického představení, je křesťanská víra.

Jean Sorieul (1824–1871): Bitva u Le Mans, válka ve Vendée

V červnu 1794 předvedl svůj vlastní výtvor podobný náboženskému obřadu Maximilian Robespierre – jakobínský diktátor Francie. Domníval se, že pro Francii není vhodný bojovný ateismus, který ničí nejenom „přežitky fanatismu“, ale také ruší veškeré společenské vazby. Nejednalo se ale o návrat ke skutečnému (křesťanskému) náboženství. Šlo o náboženství sociálně užitečné. V tomto ohledu byl Robespierre věrným žákem svého intelektuálního vůdce – Jeana Jacquesa Rousseaua, jenž před rokem 1789 vyhlášoval nutnost existence svým způsobem občanského náboženství (náboženství přirozené), nemajícího však nic společného s křesťanskou vírou v Trojjediného Boha.

Dne 8. června 1794 Robespierre v Paříži předsedal oslavám svátku „Nejvyšší bytosti“ (označení bylo převzato přímo ze zednářských obřadů). Odtud se měl dostat do celého katalogu revolučních svátků, které hrály prvořadou roli při tzv. politické výchově (čti propagandě) občanů republiky.

Kult „Nejvyšší bytosti“ svého tvůrce nepřežil, trval pouhý měsíc, než byl Robespierre v červenci 1794 svržen a popraven. Propagandistická sakralizace re-

voluce však neskončila zároveň s vládou jakobínů.

Na podzim roku 1794 jeden z francouzských poslanců napsal: „Po stvoření světa následovalo stvoření francouzské konstituce; místo týdnů máme dekády. Už není Panna rodící bez bolesti Boha-Člověka; nyní je lid, stále čistý a nepodplatitelný, přinášející světu svobodu. Nemusíme již dále uctívat tu nesrozumitelnou křesťanskou Trojici. Volnost, rovnost a bratrství je tím, co máme nyní oslavovat.“

Těžko najít stručnější vyjádření nejenom revoluční propagandy, ale zároveň i revoluční pýchy. Úmysl úplně zničit církve se nepodařil. Konkordát, který uzavřeli roku 1801 Napoleon Bonaparte a papež Pius VII., ukončil dobu krvavého pronásledování církve ve Francii. Bohužel čas a to, že byla přetržena kontinuita ve víře, učinily své. V letech 1789 (počátek revoluce) až 1815 (konec epochy napoleonské) vyrostlo nové pokolení, ve značné míře vychované propagandou, která stavěla naroveň republiku a vlastenectví, přičemž to druhé znamenalo protikatolictví.

Takový byl stav věcí v době, kdy po roce 1805 začal v Arsu působit svatý farář Jan Maria Vianney. A roku 1826, kdy se do Francie vrátila monarchie a církve se těšila naprosté svobodě, psal papežský nuncius v Paříži Apoštolskému stolci: „Více než polovina Francouzů setrvává v naprostém ignorování křesťanských povinností a je pohroužena v obojakosti; je možno klást si otázku, zda je v hlavním městě (Paříži) deset tisíc praktikujících lidí.“

Z Mihujsie się 2/2013 přeložila -vv-

Pondělí 8. 7. 2013: 6:05 Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Povolání v Nigérii **6:50** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **7:10** Terra Santa News: 3. 7. 2013 **7:30** Přejeme si... **7:45** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **7:55** Post Scriptum s P. Petrem Piňhou **8:15** Zachraňte zašlé orchestriony **8:35** Směr Velehrad 2012 [L] **9:05** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **10:00** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **10:30** BET LECHEM – vnitřní domov (4. díl): Martin Kříž **10:45** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **11:00** Ignaciánský pulz **11:10** Cirkus Noeland (4. díl) **11:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **11:45** O Mlsáčkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert skupiny Devítka v klubu Parník **12:40** Misie skrze svědectví **13:35** Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **14:15** Krkonošský národní park (5. díl) **14:30** P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **15:55** Kurzy Alfa **16:10** V posteli POD NEBESY V. (1. díl) **17:00** NOEparáda (211. díl) [L] **18:05** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **18:10** Svatí Cyril a Metoděj **18:25** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:30** O Mlsáčkovi (6. díl): Jak Mlsálka boley zuby **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Obec Šúrovce **19:10** Ars Vaticana (11. díl) **19:25** Přejeme si... **19:45** Abraháмова cesta **20:00** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexandr Meň (14. díl): Na cestě za Kristem [P] **20:25** Outdoor Films **21:55** Na koberečku (85. díl) **22:10** MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **23:05** Ignaciánský pulz **23:15** Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Kulatý stůl: Cyril a Metoděj **1:20** Poslech Radia Proglas.

Úterý 9. 7. 2013: 6:05 Abraháмова cesta **6:15** Koncert JKO z Gongu 2013 **7:20** Žijeme mezi vámi **7:40** Obec Cifer **7:55** Misie skrze svědectví **8:45** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **9:35** Papež mezi drogově závislými **9:45** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **10:00** Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **11:30** Budu pomáhat: Rozum a Cit **11:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **11:45** O Mlsáčkovi (6. díl): Jak Mlsálka boley zuby **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (56. díl): Dechovka **12:35** Abraháмова cesta **12:45** Ars Vaticana (11. díl) **13:00** Eucharistie: Nový život ve vzkříšení **13:30** V zákulisí **14:00** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **14:20** Kulatý stůl: Cyril a Metoděj **15:55** Přejeme si... **16:10** Cesta do turecké země (3. díl) [P] **16:30** Pastýř na člunu **16:50** BET LECHEM – vnitřní domov (4. díl): Martin Kříž **17:05** V posteli POD NEBESY V. (1. díl) **17:55** Cirkus Noeland (4. díl) **18:25** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:30** O Mlsáčkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **18:40** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **19:10** Ignaciánský pulz **19:20** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **19:40** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 [P] **20:00** Misie naživo: Ukrajina **21:00** Abraháмова cesta **21:10** Terra Santa News: 3. 7. 2013 **21:35** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2013 **23:05** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **23:20** Post Scriptum s P. Petrem Piňhou **23:40** Přejeme si... **0:00** Cvrlikání (1. díl): Tempo di Vlak **1:00** Poslech Radia Proglas.

Středa 10. 7. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **6:20** P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **7:40** Ars Vaticana (11. díl) **7:50** Outdoor Films **9:25** Na pořadu rodina **10:25** Otec Karel Tinka, SDB **10:40** Klapka s... (64. díl): Tomášem Jungem 1. díl **11:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **11:45** O Mlsáčkovi (6. díl): Jak Mlsálka boley zuby **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexandr Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **12:30** Na koberečku (85. díl) **12:40**

Abraháмова cesta **12:50** Školský spoj 382 **13:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Zabetónovaný v Bohu **13:35** Post Scriptum s P. Petrem Piňhou **13:55** Cvrlikání (1. díl): Tempo di Vlak **15:00** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **15:10** Svatí Cyril a Metoděj **15:25** Povolání v Nigérii **15:40** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **16:00** NOEparáda (211. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) [P] **18:00** Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **18:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:45** Ignaciánský pulz **18:55** Kunovské léto **19:15** Terra Santa News: 10. 7. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **20:20** P. Josef Čunek – P. Teilhard de Chardin a jezuité **21:45** Pohádka o valašských frgálových princeznách **22:00** Krkonošský národní park (5. díl) **22:15** Život na konci života **23:40** Koncert JKO z Gongu 2013 **0:45** Kouzlo strun **1:00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 11. 7. 2013: 6:05 Ignaciánský pulz **6:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **6:55** Cesta do turecké země (3. díl) **7:15** Platinové písničky (56. díl): Dechovka **7:45** Misie skrze svědectví **8:37** Misie naživo: Ukrajina **9:40** Přejeme si... **10:00** Kulatý stůl: Cyril a Metoděj **11:30** Ars Vaticana (12. díl) **11:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **11:45** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert JKO z Gongu 2013 **13:10** Žijeme mezi vámi **13:35** Terra Santa News: 10. 7. 2013 **13:55** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **14:45** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **15:05** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **15:30** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **15:45** Eucharistie: Cesta do Emauz **16:15** V zákulisí **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2013: oslavuje Mons. František Radkovský [L] **18:00** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **18:25** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:30** O Mlsáčkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:40** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **19:30** Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna: Jinan [P] **19:40** Střední cesta **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (73. díl): Tomáš Kočko & orchestr **21:20** Kus dřeva ze stromu: Modřín [P] **21:35** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem [P] **22:00** Přejeme si... **22:15** Octava dies (727. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:45** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **23:00** Papež mezi drogově závislými **23:15** Outdoor Films **0:45** Směr Velehrad 2012 **1:10** Poslech Radia Proglas.

Pátek 12. 7. 2013: 6:05 Střední cesta **6:20** Divadelná skupina Agape **6:50** NOEparáda (211. díl) **7:50** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **8:10** Krkonošský národní park (5. díl) **8:25** Svatí Cyril a Metoděj **8:40** P. Josef Čunek – P. Teilhard de Chardin a jezuité **10:05** Na koberečku (85. díl) **10:15** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexandr Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **10:40** Misie naživo: Ukrajina **11:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **11:45** O Mlsáčkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Ars Vaticana (12. díl) **12:30** Jak potkávat svět (1. díl): se Spirituál kvintetem **13:40** Střední cesta **13:55** Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi **14:15** Obec Šúrovce **14:25** Koncert skupiny Devítka v klubu Parník **15:05** Kus dřeva ze stromu: Modřín **15:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:40** Přejeme si... **16:00** Pastýř na člunu **16:20** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2013: oslavuje P. Petr Vaculík SDB [L] **18:00** Cirkus Noeland

(4. díl) **18:30** O Mlsáčkovi (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia **18:40** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:45** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **19:40** Mikroregion Východní Slovácko: Korytná **20:00** Kulatý stůl – Biskup Hlouch, mučedník **21:30** Svatí Cyril a Metoděj **21:45** Institut Bearzi v Udine **22:00** Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí [P] **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:20** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **23:30** Ignaciánský pulz **23:40** Terra Santa News: 10. 7. 2013 **0:05** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **0:55** Poslech Radia Proglas.

Sobota 13. 7. 2013: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Korytná **6:15** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem **6:35** Eucharistie: Cesta do Emauz **7:05** V zákulisí **7:35** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **7:55** Obec Plavnica **8:05** Cirkus Noeland (4. díl) **8:35** Sedmihlásky: Za Nivnicí **8:40** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **9:10** NOEparáda (211. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **11:05** Terra Santa News: 10. 7. 2013 **11:25** Povolání v Nigérii **11:40** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Střední cesta **12:25** Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Cesta do turecké země (3. díl) **13:35** Jak potkávat svět (1. díl): se Spirituál kvintetem **14:45** Ignaciánský pulz **14:55** Pastýř na člunu **15:15** Obec Šúrovce **15:25** Platinové písničky (56. díl): Dechovka **15:55** Přezili jsme gulag **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2013: oslavuje P. Michael Slavík [L] **18:00** Národní park České Švýcarsko a CHK0 Labské pískovce (6. díl) **18:25** Sedmihlásky: Za Nivnicí **18:30** O Mlsáčkovi (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia **18:40** Misie naživo: Ukrajina **19:40** Děti Haiti [P] **20:00** Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 1. díl [P] **20:45** Směr Velehrad 2012 **21:10** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **21:20** P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **22:45** Mikroregion Východní Slovácko: Korytná **22:55** Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna Jinan **23:05** Misie skrze svědectví **0:00** Koncert skupiny Devítka v klubu Parník **0:35** Obec Plavnica **0:45** Papež mezi drogově závislými **0:55** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **1:05** Poslech Radia Proglas.

Neděle 14. 7. 2013: 6:15 Povolání v Nigérii **6:30** Obec Plavnica **6:40** Ars Vaticana (12. díl) **6:50** Pastýř na člunu **7:10** Netradičně do Svaté země: březen 2011 **8:00** Děti Haiti **8:15** Cesta do turecké země (3. díl) **8:35** Obec Šúrovce **8:45** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (73. díl): Tomáš Kočko & orchestr **10:10** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **10:30** Na koberečku (85. díl) **11:00** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2013: oslavuje kardinál Miloslav Vlk [L] **12:30** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **12:45** Terra Santa News: 10. 7. 2013 **13:05** Platinové písničky (57. díl): Dechovka **13:40** Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 1. díl **14:25** Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna Jinan **14:35** P. Josef Čunek – P. Teilhard de Chardin a jezuité **16:00** Stavitelé měst **16:10** Osmý tón Svatého Hostýna **16:30** Velká náboženství (2. díl): Hinduismus, buddhismus, šintoismus [P] **16:55** Sedmihlásky: Ešé sme byli nad Koryčany **17:00** Noeland (20. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY V. (2. díl) **18:25** Obec Plavnica **18:35** Poselství svatých: Svatý Josef **18:45** Léta letí k andělům (56. díl): Stanislav Juránek **19:15** Ars Vaticana (12. díl) **19:25** Kouzlo strun **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (728. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Koncert Kubínova kvarteta v JFO [P] **22:05** Misie naživo: Ukrajina **23:05** Zabetónovaný v Bohu **23:15** Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí **23:45** Děti Haiti **0:05** Zpravodajské Noeviny (503. díl): 9. 7. 2013 **0:20** Terra Santa News: 10. 7. 2013 **0:40** Plápolý ohňa **1:00** Poslech Radia Proglas.

Liturgická čtení

Neděle 7. 7. – 14. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 66,10-14c
Ž 66(65),1-3a.4-5.6-7a.16+20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*)
2. čt.: Gal 6,14-18
Ev.: Lk 10,1-12.17-20
Slovo na den: Jako ovce mezi vlky.

Pondělí 8. 7. – ferie

1. čt.: Gn 28,10-22a
Ž 91(90),1-2.3-4ab.14-15ab
Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)
Ev.: Mt 9,18-26
Slovo na den: Bud' dobré myslí.

Úterý 9. 7. – nez. pam.

sv. **Augustina Žao Ronga a druhů**
1. čt.: Gn 32,23-33
Ž 17(16),1.2-3.6-7.8+15
Odp.: 15a (*Ve spravedlnosti uzřím, Bože, tvou tvář.*)
Ev.: Mt 9,32-38
Slovo na den: Hlásal radostnou zvěst.

Středa 10. 7. – ferie

1. čt.: Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a
Ž 33(32),2-3.10-11.18-19
Odp.: 22a (*At spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
Ev.: Mt 10,1-7
Slovo na den: Přiblížilo se nebeské království.

Čtvrtek 11. 7. – svátek sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1-9
Ž 34(33),2-3.4+6.9+12.14-15
Odp.: 2a (*Ustavičně chci velebit Hospodina.*)
Ev.: Mt 19,27-29
Slovo na den: My jsme opustili všechno.

Pátek 12. 7. – ferie

1. čt.: Gn 46,1-7.28-30
Ž 37(36),3-4.18-19.27-28.39-40
Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
Ev.: Mt 10,16-23
Slovo na den: Až do konce.

Sobota 13. 7. – nez. pam.

sv. **Jindřicha nebo sobotní pam. Panny Marie**
1. čt.: Gn 49,29-32; 50,15-26a
(hebr. 49,29-33; 50,15-25)
Ž 105(104),1-2.3-4.6-7
Odp.: srov. Ž 69(68),33 (*Hleďteje Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.*)
Ev.: Mt 10,24-33
Slovo na den: Stačí, aby žák byl jako jeho učitel.

Dne 19. června 2013 zemřela tiše zaopatřena svátostmi ve věku 85 let paní **Marie Staříková**, katechetka a farní hospodyně v Klášterci nad Orlicí. „Teta Marie“, jak jí mnozí starší táborníci a vedoucí říkali, působila v klášterecké farnosti dlouhých 58 let. V roce 1954 přišla do Klášterce na výzvu Aničky Tomanové a vykonala zde mnoho dobré práce na vinici Páně. Její tělo bylo uloženo do hrobu na hřbitově v Přibyslavi u Havlíčkova Brodu. R.I.P.

Společenství cyrilometodějských poutníků Vás zve na **XIII. CYRILOMETODĚJSKOU PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD** na poděkování za poselství evangelia, které přinesli svatí Cyril a Metoděj před 1150 lety a s prosbou za obnovení víry v našem národě. Putujeme z Vranova nad Dyjí **od 19. srpna 2013**, zahájení v 15 hod. mší svatou, je možné se připojit kterýkoliv den. Pouť vrcholí v sobotu **24. srpna 2013** v bazilice na Velehradě. **Duchovní téma:** Apoštolské vyznání víry. Více na www.fatym.com.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **EXERCICIE SE S. SIARDOU L. TROCHTOVOU**, které se uskuteční ve dnech **24. – 28. července 2013**.

Téma: Labyrint jako cesta životem (prohloubení života modlitby, využití labyrintu chartreského typu). Program začíná ve středu 24. července v 18 hod. večeri a končí v neděli 28. července ve 14 hod. **Přihlásit se lze do 15. července 2013** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Římskokatolická farnost Římov slaví v neděli 21. července 2013 MARIÁNSKÉ MODLENÍ v ambitech římovské Lorety a zve na tuto zpívající **POUŤ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské. **Program:** 8.30 hod. mše sv. v kostele Svatého Ducha • 9.15-11.30 hod. mariánské modlení v ambitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů. **Blíží informace** na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946, e-mail: farnostrimov@centrum.cz, internet: www.rimov.eu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. ČERVENCE 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 7.		PO 8. 7.		ÚT 9. 7.		ST 10. 7.		ČT 11. 7.		PÁ 12. 7.		SO 13. 7.	
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	1754	1975	996	1113	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	1426	1602	997	1114	1666	1883
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	1756	1976	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	1756	1977	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	703	793	939	1050	953	1066	969	1083	1427	1603	1002	1119	1669	1886
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	1757	1977	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	703	794	939	1050	954	1601	970	1084	1427	1603	1002	1120	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	792	890	1003	1120	1018	1137
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	1759	1979	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	703	794	943	1054	957	1071	973	1088	1427	1603	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
SO 6. 7.														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	1426	1602	1008	1125
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1761	1981	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1761	1982	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	1763	1983	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	703	793	704	794	948	1060	962	1076	979	1094	1427	1603	1011	1129
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	1764	1984	1011	1129
Záv. modlitba	703	794	703	794	948	1061	963	1601	980	1095	1427	1603	1012	1130
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

CYRIL A METODĚJ MEZI KONSTANTINOPOLÍ A ŘÍMEM

Vladimír Vavřínek • Odpovědná redaktorka Radka Fialová

Známý český byzantolog se v této knize vrací k tématu, jímž se zabýval už před padesáti lety, aby s využitím nových vědeckých poznatků znovu vyprávěl příběh cyrilometodějské misie. Zsvěcené líčí byzantské prostředí, z něhož oba soluňští bratři, Cyril (Konstantin) a Metoděj, na Velkou Moravu přišli, vysvětluje motivy jejich vyslání i roli, kterou se hráli v utváření tamní společnosti. Autor dále ukazuje, jak osudy jejich misie souvisely nejen s bojem moravských vládců o nezávislost jejich státu na Franské říši, ale i s velmocenským zápasem konstantinopolského patriarchátu a římské kurie o církevní jurisdikci nad územím někdejšího Illyrika, tj. nad nově christianizovaným Bulharskem. V neposlední řadě osvětluje původnost a jedinečnost kulturního díla Cyrila a Metoděje, zvláště vytvoření slovanského písemnictví a zavedení slovanského jazyka do liturgie. Vyzdvihuje přitom význam skutečnosti, že Slované žijící tehdy na našem území se stali prvním evropským národem, do jehož jazyka bylo přeloženo Písmo svaté. V závěru pak stručně nastiňuje, nakolik se tento jedinečný počín stal základem kulturního a duchovního života jižních a později i východních Slovanů a jakou roli cyrilometodějská tradice sehrála v různých historických

etapách našich národních dějin. Kniha vychází s podporou Ministerstva kultury ČR.

Vyšehrad, spol. s r. o.

Váz., přebal, 150x210 mm, 380 stran, 328 Kč

TEREZIE Z LOS ANDES

Zpracoval kolektiv Karmelitánského meziprovinčního centra • Z italského přeložila Jana Bílková • Úvod sestry M. Milada od Spasitele světa • Redakce Tereza Hubáčková, Pavel Mareš

Terezie od Ježíše z Los Andes (1900–1920) je vůbec první chilská kanonizovaná svěřice. Její životopis je v lecčems nezvyklý až provokující, ale možná čtenář této knihy zjistí, že k nám promlouvá překvapivě silně. Sama na sobě prožila, že karmelitánská spiritualita je vhodná pro každý životní stav, protože učí člověka žít s živým Bohem, žít ve víře neustále před jeho tváří, jak říkal prorok Eliáš. Terezie se tak stala inspirující postavou pro řadu mladých lidí: mnohé přitáhla k hlubšímu životu s Bohem, pomohla jim lépe žít jejich vlastní povolání. Zvláště její dopisy jsou hlubokou duchovní četbou s důrazem na spiritualitu „bytí“, na rozdíl od spirituality „výkonu“. S jejím osobním povoláním je neoddělitelně spjata i tajemství smíru a oběti. Pán jí dal vnitřně zakusit něco z toho, co prožíval v posledních hodinách svého života zde na zemi. Terezie trpěla vnitřními zkouškami, temnotami, opuštěností, ale i nemocemi a předčasnou bolestivou smrtí. Všechny tyto zkoušky nevnímala jako příkoří, ale jen jako příležitost, jak více projevit svou lásku k Bohu a lidem: „Karmelitka, jak ji chápou já, není ničím jiným než adorující obětí.“

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A5, 216 stran, 299 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.